

V X. tednu pa zahteva moj načrt tudi oblečene naloge po 1. osnovnem primeru — osnovni primeri za uporabno računanje so navedeni v „Popotniku“ v opomnji pred tem načrtom pa tudi v moji metodiki — pri katerih se otroci navajajo na sklep „in“. Kako se to zgodi, čem osvetliti s primerom.

„V šoli je 1 učenec, pride pa še 1 učenec, koliko učencev je potem že v šoli?“

Otrok odgovori na kratko „2“. Dobro, pa od zdaj zanaprej hočemo tako-le govoriti: „V šoli sta potem 1 učenec in 1 učenec t. j. 2 učenca“. Takisto na drugih primerih toliko časa (tednov, če je treba), da se učenci tega sklepa popolnoma privadijo.

Podrobno v posamezne točke načrta in računic ne morem preiti, ker bi na ta način namesto krajšega spisa nastala cela knjiga; razumen učitelj zdaj že izprevidi, ali je moja logična metoda tudi psihologična ali ne. Omenim naj pa še, da se morajo otroci, ko prištevanje števil 1, 2, 3 popolnoma razumno izvrševati znajo, te vaje tudi na pamet naučiti, kakor je v načrtu zaznačeno; sploh to velja tudi pozneje za osnovne vaje. Gotovo pa je tak načrt po tednih samo idealen, samo kažipot; okolščine določujejo mnogokrat, koliko tvarine otroci v vsakem tednu prenesó in kedaj one vaje, v načrtu zaznačene z $1+1$, $1-1$, 1×1 in $1 \div 1$ popolnoma znajo. Če je treba, preneha učitelj z onimi vajami na pamet že poprej, ali pa jih obdeluje še delj časa, kakor je to po načrtu zahtevano. Zdaj pa, ko otroci vaje za prištevanje števil 1, 2, 3 ne razume samo, ampak tudi znajo na pamet, je voda jez prodrla in prištevanje števil 4 in 5, 6, 7, 8, 9 teče tako rekoč samo naprej.

Vprašam vas, gospod F., ali je tak pouk lahko umljiv, ali prehaja od znanega na neznan, od bližnjega do oddaljenega, ali je učna tvarina tako razčlenena, da se postopa pri pouku strogo po stopnjah naprej, ali je tak pouk nazoren? Računice ne morejo vsega v sebi imeti, tudi učitelj sam ima svojo nalogo, da stori svoj pouk psihologičen.

(Dalje prih.)

L. Lavtar.

Kako je obrezovati vrtnice?

V novejšem času se pri nas kaj močno goje raznobarvne vrtnice. In kako bi se tudi ne, vsaj je vender vrtnica kraljica cvetlic, kakor so jo imenovali že stari Rimljani. Po mestih, trgih vaseh in tudi samotnih stanih opazujemo, da se vedno več teh cvetlic rodi po vrtilih, pa tudi ob hišnih stenah, zlasti ob pročelji. To je vse hvale vredna navada in mi želimo, da bi se pri nas še bolj ukoreninila. Tako se bodo olepšali naši kraji, sela, stanovališča. Pa tudi na človeško srce

to močno vpliva. Kdor ljubi cvetlice, od tistega ni misliti, da bi bil hudobnega srca. Mi bodemo torej prilično še kaj več o reji in odgoji vrtnic spregovorili. Danes pa vsaj samo kratko povemo, kako in kedaj jih je obrezovati. Prvokrat se vrtnice porežejo v spomladi, še predno začnejo poganjati. Prikrajšajo se jim mladike za dobro tretjinko. Pusté pa se krepke in čvrste mladike, vse slabotne, kakor tudi tiste, ki delajo preveliko goščobo, se odstranijo. Le iz krepkih mladik poženo čvrsti poganki z obilnim in polnim cvetom. Drugokrat se obrezujejo rože takoj po cvetu. Vsaka mladika namreč, ko je odcvetela, odščipne ali odreže se za tretjinko. Treba je torej vrtnice ob času, ko cvetó, večkrat pregledovati ter jim odrezovati odcvele mladike. Pri nas še to malokdo stori, temveč še vodo pušča na grmičih, celo šipečje, kar pa nikakor ni prav. Pa tudi gnojiti je vrtnicam treba. Najboljši gnoj za nje je gnojnica, kateri se je pridjalo $\frac{2}{3}$ vode ali pa na vedro gnojnice, 2 vedri vode. S to tekočino se potem vrtnice ob vlažnem vremenu zalivajo. Vrtnice tako pognojene, rastó bujno in krepko, nastavijo mnogo čvrstih cvetnih popkov ter človeka za mali trud s preobilnim cvetom razveselijo.

„P.“

Kedaj in kako se cepijo vrtnice?

Vrtnice se cepijo meseca rožnika na živo, meseca mal. in vel. srpana pa na speče oko. Ako se cepi vrtnica že meseca rožnika, tedaj oko še tisto leto požene in tudi cvete. Vender se pa ta cepitev le takrat dobro obnese, ako se dobé dovolj čvrsta očesca, kar je v tem času dostikrat težavno. Pa tudi če se je oko prijelo in pognalo mladiko, se ta cepitev dostikrat ne obnese posebno dobro. Mladike namreč, ki do jeseni ne ozelenijo, dovolj čez zimo, ako se prav dobro ne okovarijo, kaj rade pozebejo. Mnogo bolje se obnese cepitev na speče oko od 15. mal. srpana do konca vel. srpana. V tem času cepljene vrtnice poženejo sicer še le drugo pomlad — do tačas oko spi — pa potem toliko čvrsteje in bujneje rastó. Tudi čez zimo ni tolike nevarnosti, da bi vloženo oko pozeblo. Nekateri vrtnarji vlagajo očesca brez lesa. Oni namreč žlahtno oko nekako izluščijo. Novejše skušnje so pa pokazale, da se cepitev mnogo bolje obnese, ako se oko tako izreže, da ima ščitek spodaj malo leska. Tudi se oko mnogo lažje izreže nego pa izlušči. Očesa z lesom se potem tudi ne osušé tako lahko in hitro, kakor pa brez leska. Mi torej svetujemo, da se očesca izrezujejo in vlagajo vselej tako, da bodo imeli ščitki nekoliko leska spodej. Vse prijatelje cvetlic, zlasti pa vas slovenske učitelje opominjamo, da si okrasite svoj dom, stene ob hiši, vrte itd. s prelepimi vrtnicami. Ako je ne znate cepiti, obrnite se do koga, ki vam to rad pokaže.

„P.“